

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дни крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередне застережене.—

Рекламації неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

В посольській палаті денний порядок загачений наглими внесеннями, а дотеперішні переговори міністра-президента із сторонництвами не довели до бажаного ним вислідку, щоби сі внесення стягнуто. Особливо старають ся о се німецькі послы з Чех, котрі своїми внесеннями намагають ся піддержати рух викликаний по чеських містах проти урядованя чеською мовою. Подібно, як в справі Вармунда розвело німецьке т. зв. вольнодумне дневникарство агітацію, щоби розворушити студентів і суспільність, так те пер кинено оклик, що німецьким областям а особливо містам грозить винародовдене наслідком того, що чеські урядники нібито самовільно вводять чеську мову у внутрішнім урядованю. Щоби се спинити мають бути в 40 містах Чех скликані німецькі віча, котрі мають підняти голос проти чеського урядованя. Тим способом намагає ся німецьке дневникарство подати сему такий вигляд, що само населене бере сю справу в свої руки, що оно хвтає ся самооборони, бо нібито і правительство і німецькі послы не виявляють потрібної рішучости в сій справі. Супроти сего руху в німецьких містах Чех не хотять німецькі послы з Чех остати поза виборцями і настають на те, щоби над їх наглими внесеннями в тій справі була переведена розправа в посольській палаті. Чи бар. Бекови поведе ся відклонити їх від того, не можна на певно сказати і задля того рознесли ся були вісти, що вже дня 8 липця мала би бути відрочена сесия держ. ради, колиб німецькі послы не стягнули своїх внесень. Однак міністер-президент провадив вчера дальше переговори і може через інші німецькі клуби поведе ся ему наклонити німецьких послів до залишеня опору. Колиб они на се згодили ся, тоді одно з сих внесень німецьких радикалів булоб залагоджене, щоби перед відроченем держ. ради промостити денний порядок предлозі про підвишене контингенту новобранців краєвої оборони, про обезпечене родин резервістів покликаних на вправи, про меліорацийний фонд і т. д. В справі горівчаного податку вдовольте ся правительством ухваленем тимчасового закона на оден рік, а сам закон перероблений відповідно домаганям сторонництв прийшов би на чергу в осені.

Окрім урядованя чеською мовою в Чехах викликав між німець-

кими сторонництвами, а особливо між віденьскими Німцями велике роздратоване розпорядок міністра просьвіти Мархета, щоби діти приватної чеської школи ім. Коменьского на Фаворітен могли складати іспити перед чеськими учителями спровадженими з Брецлави (Lundenburg). Доси бо сі шкільні діти були причеволені з Відня їздити до Брецлави 84 км. від Відня), щоби там зложити іспити і одержати шкільне свідоцтво.

Задля сего розпорядку підняли Німці, а між ними і віденьські християнські суспільники великий крик, що тим способом міністер бажає перемичувати чеські іспити до Відня і пособляти розростови чеського живла у Відні. Треба признати, що при всіх переполах, які зустрічають Чехи у Відні, они щораз більше напливають до австрійської столиці а части Відня, як Фаворітен і Гернальс роблять вражінє чеських міст. Вправді урядова статистика виказує число Чехів у Відні менше більше на 100.000, однак се річ певна, що їх буде в двоє стілько. Нічого дивного отже, що мійска рада віденьска, котра намагає ся удержати німецький характер Відня, боїть ся славянського залливу, але всі змаганя покажуть се безуспішними, бо Відень вже й тепер виявляє велику мішанину народну.

На інтерпеляцію внесену в справі школи Коменьского відповів др. Мархет, що не може бути мови про перемичуванє чеських іспитів до Відня, бо чеські іспити зложені в приватній школі у Відні уважає ся яко зложені в Брецлаві і тим способом правний стан справи остає незмінений. Vaterland признає розпорядок міністра просьвіти зовсім оправданим, але христ. суспільна Reichspost виступає різко проти д-ра Мархета. Німецько-ліберальне дневникарство виступає задля того в єго обороні, а в однім по-неділковім тижневнику висловлено з тої нагоди погляд, що христ. суспільники намагають ся повалити д-ра Мархета а відтак і ціле міністерство, щоби довести до розв'язаня державної ради і витвореня при нових виборах «клерикальної більшости». Гроза «клерикалізму» наганяє страху німецьким лібералам і радикалам і они знов горнуть ся оборонити і піддержувати д-ра Мархета і бар. Бека, котрий зуміє своєю зручностію вихиснувати се положенє для осуянення потрібних правительству задач.

Заграниця.

На овиді заграничної політики виринули сими днями вісти, що затривожили

політичні круги. В берлінським дневнику Tag помістив легацийний радник Ратстату, в котрій нібито відкриває тайну, що англійскай король вибирає ся до Іллію, щоби приєднати цісаря нашого для розділу Туреччини. Плян мав бути давнійше оброблений лордом Курцоном, а після него мала би Англія забрати Мезопотамію і Арабію, Франция — Сирию з Палестиною, Росія — Царгород з південним побережем Чорноморя, Італія — Триполіє, Греція — часть Епіру і деякі острови, а наостанку Австрія — Македонію аж по Солунь і Сербію. Лише Німеччина і балканські держави мали би при тім розділі вийти з порожніми руками. Розходилоб ся отже о приєднанє для сего пляну Австрії, а колиб се повело ся, тоді розібрано би Туреччину і доведено до ослабленя відокремленої зовсім Німеччини, або в противнім случаю до утвореня двох великих союзів державних: одного для розділу Туреччини, а другого австрійско-німецько-турецкого. В першій случаю дійшло би до незначного заворушеня в Туреччині, в другій — до великої європейської війни.

Тимчасом сі відкриття німецького дипломата в Tag-у спровадила півурядова Politische Correspondenz до значіння фантазії і заявила, що австро-угорска дипломация не подавала Туреччині ніяких домагань що до Македонії і що в нічім не відступила від своєї мирної політики, яка змагає до реформ в Македонії. А що й «Новое Время» на основі сего відкриття німецького дипломата виступило різко проти Австрії, отже австр. амбасадор в Петербурзі подав до сего дневника спростованє, що нема ані слова правди у ви-явах Tag-у, начеб Австрія домагала ся Македонії від Туреччини і що австро-угор. дипломация бажає в порозуміню з іншими європ. державами лише поправити відносини в Македонії.

В російській думі відбувала ся розправа про міністерство просьвіти, в котрій ніхто з українських послів не забрав слова і не висловив потреб українського народу на введенє рідної мови в народних школах. Ми навели тоді в 138 ч. статю київської «Ради» про сю розправу. Тепер подає сей дневник промову посла Родічева і з «сторонництва народної свободи» виголошену 24 червця в згадавій розправі про українську школу на основі стенографічних записок. Отсей уступ подаємо ту дословно:

...Я гадаю, що всі національності, всі люди різних національностей, що населяють Росію — російські громадяни і повинні бути повноправними і рівноправними. І я гадаю, що коли ми навчаємо своїх дітий російської мови, їхньої рідної материнської мови, то і всі інші племена і національності, що живуть в Росії, будуть навчати своїх дітий російської мови. Але у нас помічає ся чудне зявище. Наше міністерство народної осьвіти не знає, відкіля насовує ся небезпека. Воно довгий час забороняло і тепер зново почало згадувати про українофільство. Воно за-

бороняло українські катедри по університетах і виклади українською мовою по українських школах. Я гадаю, панове — се моя особиста думка, — що українофільство єст в рівно в тій мірі, в якій єго забороняють. Я гадаю, увільніть єго, і Українці всі будуть говорити по московському, і самий певний спосіб знищити їхній сепаратизм — се лишити право сим людям вчитись своєю рідною мовою. Вони, — не турбуйтеся! — вивчать ся по московському. І, крім того, возьміть на увагу, що навчання є двохбічний акт. Міністерськими циркулярами предписати сього не можна, — бо треба бажання вчителів, бажання з боку учнів. Значить, коли ви полекшите учням вивчення російської мови, то ви підете самим певним шляхом до своєї мети; а коли ставитимете сьому перешкоди, то ви самі робите досягнене вашої мети важким. Але, панове, коли я помиляюсь, коли український народ, самостійність якого, між иншим, визнавав і Петро Великий, коли український народ справжки є окрема національність, з власною мовою, національністю, що здібна утворити власну культуру, — тоді я звертаюсь до вас і скажу словами єврейського учителя, який припинив апостолів, що чинили суд: »Коли сі люди роблять недобре, то облиште їх, бо се вже справа самого Бога; колиж вони чинять істину, то ви сами можете стати супротивниками Богови«, коли Українці кажуть істину, то ми будемо ворогами людської культури і людської освіти, не визнаючи за ними права на се самостійне виявлене національності. Ми, панове, і справдіж не можемо поділяти Росію перетинками і встановлювати права кожної особи окремо по кожній клітці. Ми не маємо права поділяти просвіти, ніби якийсь шматок пирога, що власть роздає самовільно. Давати просвіти однаково всім громадянам, — се є непорушне право людини і непохитний обовязок держави.

До сеї промови посла Родічева додає »Рада« від себе ось таке пояснене п. з. **Не вдала оборона:**

»Мавши під руками лиш коротеньку телеграфну звітку про те, що мовляв Родічев зупинив ся на українському питанні, ми вже висловили з сего приводу свою загальну думку, (ми се подали в 138 ч. Руслана). З слів наведених у телеграмі, можна було вже тоді зрозуміти, що »для одного з видатніших і найкрасших представників партії народної своєї, який загадав про український народ, ще не цілком ясно, чи має сей народ свою культуру«. Тепер стенографічний текст промови Родічева ясно свідчить про те, що речник кадетської партії з українським питанням цілком неосвідомлений. Він говорить про так зване »українофільство«, бачить в ньому сепаратизм: »я думаю, каже він, що коли йому (»українофільству«) дати волю, то Українці всі говоритимуть російською мовою (?) і найпевніший спосіб знищити сепаратизм (?) в них — се лишити сим людям право вчити ся на рідній своїй мові«. Що до самостійности української народности, до її мови до здатности сеї національності утворити свою власну культуру, то промовець прямо таки висловлює ся з сумнівом. Депутат Родічев загадав про українську школу, очевидно, по дорученю депутатів від українських губерній, але не думаємо, щоб навіть ті депутати подякували йому за таку промову. Замість того, щоб прояснити світ на українську справу, Родічев ще більше її заплутав. »От що, знов скажемо ми послам з України, значить доручати оборону своїх інтересів, комусь иншому, а не обстоювати самим«.

До сего ми висловимо від себе велике зачудоване, що з українських по-

слів ніхто не здобув ся на пояснене сеї справи в думі. Виходить справді на те, що з великого радикалізму українського, який проявляє ся в тамошних деяких часописах маємо лише »великих слів велику силу тай більш нічого!« Показує ся, що легко писати високопарні статі, але де діла, хоч би дрібні, де справдешня робота?!

Просимо відновити передплату.

Новинки

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Давида пр.; римо-кат.: Кирила Еп. — В п'ятницю: руско-кат.: Самсона пр.; римо-кат.: Амалиї Д.

— **Екск. Преосв. Єпископ Константин Чехович** виїхав з Перемишля дня 8. с. м. на чотириденний відпочинок.

— **З львівського університету.** Деканом богословського відділу вибрано на рік 1908/9 о. д. ра. Івана Бартошевського, професора пастирського Богословія.

— **Шкільна молодіж на літніх feriaх.** В тій справі пишуть нам: Опустіли міста, нестало живого, молодого гомону. Затихло на часок жите в мурах шкільних, молодь розбрилась по всіх усядах нашого краю, вернула під стріхи родинних хат.

Там стануть їх витати і мрії о будучині синів, внуків, або кривників. Попри злоті мрії насунуть ся декуди і сумніви, а нераз і сум огорне батьківську та материнську душу, коли ложений наклад і старавя їх не вінчались успіхом в науці їх синів.

Вільний, майже двомісячний час, присвячений на відпочинок молодежи, се частина жита свободного серед природи, а навіть безжурного у більшости. Дух цілорічної працею утомивсь, потребує відсвіженя, але сили фізичні в розвою, тож їх використати повинна наша молодіж при праці.

Ручна праця не ганьбить, а гартує сили, оживляє духа, тож молодіж наша, особливо по селах взятись повинна до неї, най лице осмалить ся, руки стверднуть, а тоді оцінять труд родичів, що працю свою і здоровле ложать на удержане єї по містах і яснійше поглянуть на практичне жите, та оцінять своє задане.

Попри працю фізичну, прогульки та забави не стануть буденциною, а свята та неділі будуть для неї правдиво святотним днем.

Щасливі ті діти, що можуть знайти таке занятє серед природи, але о скілько сумніше проводити муть позістали по містах, що не мають спомоги виїхати!

Для тих корисні булиб публичні робітні, як кошикарства, виробів з паперу, дерева, металю, в котрих знаходилиб корисне, практичне занятє, котре ум їх звертало би на працю ручну. Занятя по цегольнях і других фабричних заводах не відповідає ні їх силі, ні напрямку, бо обезсилує а не скріпляє.

Обдумане позиточних занять по містах, улажуване прогульок по краю підчас вакацій се покищо завдане будучини. — *H.*

— **За права народної мови.** В Чернівцях відбуло ся дня 5. с. м. віче скликане тамошніми академіками в справі прав укр.-руської мови на Буковині. Збори отворив студ. Тиховський, почім вибрано председателем студ. Рожку. Справу катедри укр. історії на черновецьким університеті реферував акад. Павлусевич. Зміст єго реферату представляє в отсих словах: Початок 19. столітя, се відроджене всіх Славян, отже і Українців. Відроджує ся Україна по сїм і по тім боці кордону. Чисто-народний рух иде непоборимою силою наперед. Але з часом появляють ся лжепророки, пропагуючи идею єдиненя з Росією. Сей рух перейшов і на Буковину. Аж настала на Бу-

ковині чисто українська політика, яка почавши від 80-их років принесла нам визначні плоди. Між тим коли Волохи передом казали, що нема Русинів, нині ми стоїмо на рівні з ними. Коли наша національна свідомість так зросла, то нам годі вдоволити ся тим, що ми одержали на початку сего руху. З основанем черновецького університету (1875) заложено катедру для української мови і літератури. Тоді може тої одної катедри для української науки було досить, та тепер зі щорічним зростом студентства, зі зростаючою свідомістю національною відчуває ся дуже некучо потреба ще й инших кафедр, головно катедри для української історії. Ми як найчисленніший народ на Буковині не можемо дальше допустити, щоб нашу історію трактовано по маюшньому, причіплюючи її до загально-історичного воза. В сій справі було 28. червня студентське віче на університеті, де ухвалено виробити меморіал і переслати єго через професорский збір філософічного факультету до міністерства просвіти. Бесідник поставив отсю резолюцію: »Віче Українців витає радо акцію українського студентства коло заснованя катедри української історії на українській викладовій мові на черновецьким університеті і ухвалює сю акцію як найзавзятійше поперти«. Резолюцію ухвалено єдинодушно.

Другий рефент акад. Київський обговорював справу укр.-руської мови в гімназіях і поставив отсю резолюцію: »Укр. віче зіbrane дня 5. липця с. р. к. »Народнім Домі« уважає, що утравістичні українсько-німецькі гімназії не відповідають потребам української молодіжки шкільної, бо обтяжують її працею над вивченем чужої мови зі шкодою для набутя знаня предметів. Доказом того, що народ український не має довіри до сих шкіл, є пропорціонально мале число Українців по утравістичних гімназіях на Буковині, коли тимчасом українські гімназії в Галичині переповнені. Для того віче домагає ся від правительства заміна утравістичних українсько-німецьких гімназій на Буковині на чисто українські«.

По ухваленю сеї резолюції акад. Греник обговорював справу української мови по урядах і судах і вніс отсі резолюції ухвалені єдиногласно: 1. Віче скликане дня 5. липця в салі »Народ. Д.« в Чернівцях взиває ц. к. правительство, аби в місцевостях з переважним населенем українського народу заведено українську мову як урядову; 2. взиває всі уряди громадські, аби заводили як найскорше в себе українську мову як урядову; 3. звертає ся до всіх українських товариств в кожній місцевости на Буковині, аби зарівно домагали ся заведеня української мови по всіх урядах«.

— **Класифікація в коломиїській рускій гімназії.** Класифіковано учеників 683 публ. + 9 прив. = 692. — Відзначаючий степєнь одержало: 47, перший 496 + 4 = 500, другий 48 + 2, третій 22 + 3, поправок 71 + 1. Отже є 10·55% лихих без поправок. Процент лихих у поодиноких класах: пригот. 8·7, Ia — 8·9, Ib — 4·5, Ic — 15·5, IIa — 15·5, IIb — 10, IIIa — 11·9, IIIb — 5·4, IVa — 11·4, IVb — 0, Va — 13·6, Vb — 21·8, VIa — 8·1, VIb — 22·5, VIIa — 12·5, VIIb — 11·5, VIII — 0. Обичаї: похвальні і добрі: 92·9%, пильність 84%, прочі лихі.

— **Класифікація учеників рускої бурси ім. св. Володимира в Самборі за рік 1907/8:** принято з початком року 51, виступило або видалено 5; класифікованих 46, а се зі школи народної 12, зі школи віділової 7 (всі мають поступ добрий), з курсу приготівляючого учительської сем. 4, (3 першу а 1 недост.), з учит. семінарії 10 (3 першу, 6 поправок, 1 недост.), з гімназії від I. класи до VI. 13 (11 перших, 1 поправка, 1 недост. Разом: 33 поступ добрий, 7 поправок і 3 недостаточно.

— **З Жовкви.** Повітове товариство господарско-кредитове »Віра« стов. зарєстр. з обмеж. порукою в Жовкві, розпочало свою діяльність з днем 1. с. м. Почином до основаня »Віри« була кацапска кириня і усуненє Українців заходом »руського« посла д-ра Короля з дирекції і з надзир. ради стовар. »Народний Дім«.

Працюйте і шаліть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадивчі на 4%, уділяє позички на скрипти за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврічних вносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кожних 100 К позички.

Векслі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени забезпечені в „Джістрі“.

З зисків уділив „Джістер“ на публичні добродійні цілі квоту 45,835 корон.

Вкладки	2,795,183 К.
Позички уділені	3,410,684 К.
Удїли членські	234,398 К.
Цінні папери	130,452 К.
Фонд реєрвовий і інші	43,842 К.
Львокарії	182,206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицько-руської фабрики Еггена Білінського в Збаражжя.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвятцениках.

Держім ся поклику:

Свій до свого!

Морелі найкрасшої якости, щоденно свіжо зривані з дерева, 5 клгр. кошук franco 3 К 80 с. Пересилка залізницею 4 кошуків 14 корон.

L. Altneu, Versecz 4. Ungarn.

(6—12)

Розклад залізничних поїздів
важний від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Червоновець	8:07	—	2:05	5:57	9:30
Червоновець	—	—	—	—	12:20
Станиславова	5:40	—	—	—	—
Коломїя	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Пустомит	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Самбора	8:00	10:30	2:00	—	9:10
Любїня	8:00	10:30	2:00	9:10	—
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:26	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	—	12:40	4:50	8:20
Брухович	8:15	—	—	—	—
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Ряшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	7:45	11:10
Червоновець	6:10	9:35	2:23	—	10:38
Червоновець	—	—	—	—	2:50
Станиславова	—	—	—	2:40	—
Коломїя	—	—	—	6:03	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Пустомит	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Самбора	6:00	9:05	4:00	—	10:45
Любїня	6:00	9:05	—	4:00	10:45
Рава рускої	6:14	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	7:21	11:05	—	—	—
Брухович	6:14	—	3:35	7:10	11:35†
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в недїлі означені †.

сариска, Лази, Пивовари, Космидле, Запотік, Венцківка, Фабисї, Данутів, Подолик, Маєрж і Загороди, а ві втїрки, четверги і суботи для місцевостей: Черч, Косариска, Заводе, Сьмигівске, Банї, Ломницке, Глибоке, Вітківске і Боровницї.

— 3 залїзниць. Перестанок особовий Зайц на шляху Амштетен-Понтафель отворено 1. липня для загального руху товарового.

Дня 10. червня с. р. отворено на шляху Храст Радїїц перестанок Седлечко для руху особового і пакункового.

Дня 1. червня с. р. отворено на шляху Оломунець-Опава помїж стацїями Гросвасер і Домстатль перестанок особовий Гїгав.

Наука, штука і література.

— „Бжол“ літературно-наукова часопись у Львові, в ч. 6. за червень с. р. містить отсі статї і вірші: Микола Чернявський: Я не прихильник буч крївавих. — Пилип Капельгородський: Сучасна мелодїя. — Христя Алчевска: До портрета Шевченка. — Наталка Полтавка: „Такий як і усі“. — В чїм наша сила. — Ю. Будяк: Nocturn. — Адам Рїпецький: Ікарів лет. — Іван Ющишин: Так мало бути. — М. Метерлінг: Про жінки. — Микола Козорїс: Гробар. — Дмитро Макогон: Де які послї. — Мирослав Капїй: І не лишило ся нічого. — Еллен Кей: Одвага. — Іван Ганущак: Михайло Зубрович (драма на 5 дїй). — М. Евшан: Козаччина в українській поезїї. — Рецензїї. — Книжки надїслані до редакцїї.

Телеграми

з дня 7. липця.

Рим. В Ватиканських кругах заперечено вістку париского Matin-a про недугу Сьв. Отця.

Ішль. Архієпископ Франц Фердинанд був вчєра у цїсаря на єдногодинній аудїєнцїї. Потїм був на родиннїм обїдї, а опїсля проходжував ся з монархом по парку аж до свого відїзду о 4:15 год.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про цїни збіжжя і продуктів у Львові від 29. червця до 5. липця 1908:

	за 50 клг.
Пшениця	12 05—12 30 К
Жито	9 90—10 15 К
Ячмїнь броварняний	7 00—7 25 К
Ячмїнь на пашу	6 80—7 20 К
Овес	6 40—6 60 К
Кукуруда	7 90—8 15 К
Просо	8 75—8 90 К
Горох до варєня	8 50—11 00 К
Горох на пашу	7 00—7 50 К
Вобик	6 25—6 50 К
Конюшина червона	100 00—105 00 К
Конюшина біла	35 00—40 00 К
Конюшина шведска	85 00—100 00 К
Тимотка	33 00—34 00 К
Рїпак зимовий	14 25—14 50 К
Насїєне конопл.	10 00—10 25 К
Хмїль	85 00—90 00 К
Насїєне льняве	10 00—10 25 К
Львянка	11 00—11 25 К

В книгарнї Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпїня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Цїна 1 К без п. пер.
- 2) Розважання про терпїня І. Хр. для шкільних дїтїй. Ул. о. Ев. Гузар. Цїна 50 с. без п. почт.
- 3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Цїна 40 сот. без п. почт.

Оповіщенє.

Краєвий заряд продажї соли при Видїлі краєвїм у Львої подає сим до прилюдної відомости, що почавши

від дня 10 (десятого) липня с. р. всі краєві склади сїльні, як також всі міські і сїльські філії сїх складів продавати будуть

сіль краєву

по 20 (двайцять) сотиків за 1 (оден) кїльограм се єсть

в округах продаючих сіль варїнку за одну топку варїнки, опаковану в картон, в округах же заосмотрюваних в камїнну сіль за однокїльограмову пачку картонову меленої соли.

У Львові 6 липця 1908.

Краєвий Заряд продажї соли при Вигїлі краєвїм у Львові.

